

[Hagen Hagensen]

Bernhard Baunsgaard sagde bl. a., at jeg er næstformand i retsudvalget. Ja, det er jeg, men jeg udtaler mig her i dag naturligvis som ordfører for mit parti, og det, jeg sagde, var, at beviset i Karl Jørgensen-sagen ikke holdt, og jeg har også føjet til, at det i den forbindelse var beklageligt, at man havde ladet manden sidde så længe. Det var det, vi drøftede, ikke, at det var beklageligt, at beviset ikke holdt, for det er ikke noget, jeg skal tage stilling til. Det har anklagemyndigheden – og domstolen for den sags skyld også – taget stilling til. Det var for et nævningeting, og der skal naturligvis afsiges en frifindelsesdom. Jeg bestrider ikke, at hr. Wilhjelm har citeret mig korrekt, men jeg synes blot, det skal være i den forbindelse, hvori jeg nævnte forholdet. Anklagemyndigheden skal opgive en sag og ud fra den objektivitet, som anklagemyndigheden skal have, sørge for, at ingen bliver dømt, hvis beviset ikke holder, hvis forholdet ikke et strafværdigt. Der er ikke andet og mere at sige om disse forhold. Det beklagelige og det, jeg sagde om det, gik på, at man havde ladet hengå så lang tid, hvor den pågældende havde siddet inde; men det har været domstolsprøvet. Jeg føjede til, at det også er beklageligt, at man så ikke har andet og mere at byde de pågældende end en erstatning, hvis det på anden måde kan være gået ud over dem at have siddet så længe i varetægtsfængsel.

Derefter vil jeg lige opholde mig et øjeblik ved, hvad fru Alice Faber sagde. Hun brugte det udtryk, at politiet med sin optræden har været provokerende over for de unge. Jeg tror ikke, at den slags udtalelser overhovedet med nogen ret kan fremsættes. Jeg skal naturligvis ikke sige, at der ikke kan være en eller anden enkelt politimand, der en gang imellem kan gøre et eller andet, som måske ikke er helt i overensstemmelse med reglerne. Men jeg tror ikke, vort politi som ordensmagt, som etat, ville begynde at provokere med den baggrund, det har, hvor det har udtalt, at det synes, andre skulle tage sig af mange af de forhold, som det må tage sig af. Jeg kender ikke nærmere til sagen om de 148 unge på Nørrebro, men som forholdene har udviklet sig herhjemme, og på baggrund af det, der var foregået i hvert fald i nærheden af det sted, hvor de 148 var til fest, kan politiet måske godt have haft anledning til først at anholde og efter kort tid frigive dem igen.

Jeg skal ikke forsvare disse ting, men blot sige, at det er forståeligt, at vort politi, som har til opgave at sørge for ro og orden, også sørger for det. Jeg kunne godt tænke mig lige at citere fra Dansk Politi fra den 8. oktober, hvor der tales en del om vold. Der siger man i lederen: » . . . samtidig synes den psykiske vold mod politiet efterhånden heller ikke at kende grænser. I pressen, i folketinget, i tjenesten, i retssalene etc. . . . «.

På den baggrund siger politibladet – med rette, synes jeg –: lad os dog nu få en lovgivning, der kan være med til at beskytte os i den tjeneste, som vi skal udføre. Det synes jeg de har et rimeligt krav på at få.

Jeg har ikke misbrugt VS' bemærkninger til lovforslag nr. L 4; jeg har i forbindelse med, hvad jeg sagde: »ingen straf uden dom«, anført, at varetægtsfængsling ikke er straf, og så henviser jeg til, hvad der står i de pågældende bemærkninger, hvor VS jo opretholder, at der i visse forhold kan være brug for varetægtsfængsling. Jeg mener ikke, alle former for indesidning er lige meget straf.

Jeg skal til slut blot sige, at retsforfølgning kan kræve, at en sigtet eller tiltalt må holdes afsondret. Jeg tror, retsfølelsen i visse tilfælde kan kræve det, når der er tale om grove tilfælde af vold. Det er ikke pjattet at fastholde kravet om retshåndhævelsesarrest og at henvide til befolkningens syn herpå.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun endnu en gang beklage, at næstformanden for folketingets retsudvalg – for det er jo som sådan, hr. Hagen Hagensen opfattes, når han udtaler sig – ikke ganske klart indrømmer, at han aldrig burde have sagt det, han sagde heroppefra, nemlig at sigtelsen var frafaldet på grund af bevisets stilling. Manden blev frifundet, og dommeren gjorde det netop for at undgå dette misbrug af Karl Jørgensen-sagen, og det er det, der skal beklages.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg har en kort kommentar til hr. Hagen Hagensens bemærkninger om politiet, der somme tider optræder provokerende. I mod-